

Dat was Pim Gras, dit is H III NOS Jazz, ^{MdR.} NOS Jazzgeschiedenis, deel 60.

plaat 1

Teddy Wilson a/h Orchestra: All my life (Mitchell, Stept)
3/3 - 3:11 - CBS 67289

Bij de studio-formaties waarmee pianist Teddy Wilson in de tweede helft van de jaren dertig frekwent platen maakte werd meestal gezongen door Billie Holiday. ~~Billie Holiday~~ werden soms enkele puur instrumentale stukken opgenomen, ~~maar~~ een enkele keer was er ~~ook~~ een andere zangeres dan Billie Holiday. ~~Op~~ Zoals op 17 maart 1936 in New York voor Brunswick toen Ella Fitzgerald zong in "All my life", een maand voor haar 18e verjaardag. Frankie Newton op trompet, Benny Morton-trombone, Jerry Blake-klarinet, Ted McRae-tenorsaxofoon, leider Teddy Wilson aan de piano, John Trueheart-gitaar, Leemie Stanfield-bas, Cozy Cole-drums. Januari van het volgend jaaz, 1937, zou -weer met Billie Holiday, de scene ingrijpend veranderen omdat in december de Count Basie Band in New York was aangekomen en de ster-solist van dat orkest, tenorsaxofonist Lester Young, de semi-vaste plaats van Ben Webster zou innemen. Webster en de Basie Band kwamen uit Kansas City, Missouri, maar wat Webster en andere ~~maxix~~ individuele musici uit de Southwest nooit bewerkstelligd hadden, deed het orkest van pianist William Basie wel: de riffs veranderden, de Swing werd intenser, ritme-secties hechter, soepeler, met een vloeiender ritmiek. New Orleans was New Orleans geweest, men had daar veel uitgevonden, dat was in eerste instantie overgebracht naar Chicago, later ~~ook~~ New York. Maar de Southwest leidde muzikaal al die tijd een autonoom ^{muzikaal} leven. Onder dat zuid-westen verstonden de Amerikanen een enorm gebied in het zuiden begransd door de stad Houston in de staat ~~TEXAS~~ Texas, in het westen door Albuquerque, New Mexico, in het noorden door Cheyenne in Wyoming en Sioux City, South Dakota. De Southwest had economisch gesproken een hoofdstad: Kansas City, Missouri. Vee en graan werden over enorme afstanden daar naartoe gebracht en verhandeld, door het beleid van de grote politieke machthebber daar, corrupt en met de mentaliteit van een gangster, was er in Kaycee alles mogelijk. Zijn naam was Tom Pendergast, 1872 in St. Joseph geboren, twee jaar na Arthur Pryor, 32 jaar voor Coleman Hawkins. In 1890 was hij in Kansas City terecht gekomen, waar zijn broer, een klein politiek baasje, hem in het zadel hielp. Tot 1938 was Tom Pendergast de machtigste man in Kaycee, en door zijn onderwereld imperium floreerde er veel, o.a. het uitgaansleven, waarbij muziek, en dat was in de jaren twintig en dertig vooral jazz. Daarvoor, voor de eerste wereldoorlog dus, ging het o.a. over ragtime en fanfare- en harmonie-orkesten, brass bands. Trombonist Arthur Pryor, stersolist in de band van John Phillip Sousa, was in 1907 voor zichzelf begonnen, hij verbleef met zijn orkest jaarlijks voor lange perioden in Kansas City, gaf gratis concerten in het stadspark. Met die band van hem speelde hij vaak ragtime ~~met een orkest~~, van huis uit een pure piano-

muziek. De plaatselijke pianoragtimekoning was Tom Turpin die in St.Louis opereerde waar hij rond 1894/95 een bar begon, de Rose Bud. Daar maakte hij o.a. zijn "St.Louis Rag".

plaat 2 Tom Turpin: St.Louis Rag (Tom Turpin)
2/2 - 2:49 - Monkey Records MY 40022

Pianolarol van Tom Turpin's "St.Louis Rag" uit 1903. En om ~~naar~~ naar Kansas City te gaan, Arthur Pryor speelde in het park stukken als "The King of Rags", deze opname is van 1907.

plaat 3 Arthur Pryor: The King of Rags (Swisher)
B/voorlaatst - 2:29 - Saydisc SDL 221

Arthur Pryor, trombonist-orkestleider-componist, met "The King of Rags" ~~van~~ ^{was} opname van 12 september 1907, ~~van~~ Victor in New York, ~~van~~ ^{zoals} hij dat ook speelde in de muziektent in het stadspark van Kansas City. De grote ragtime pianist-componist in Kaycee was James Scott, 1886-1938, (of '34), die in de jaren twintig en dertig de leiding had over de muziek die gespeeld werd in het Eblon, Panama en Lincoln Theater. Van 1911 is deze James Scott-compositie, u hoort die ook weer via de pianorol: "Ragtime Oriole".

plaat 2 James Scott: Ragtime Oriole (James Scott)
2/1 - 2:25 - Monkey Records MY 40022

"Ragtime Oriole" van James Scott, uit 1911, Kansas City. Naast Kaycee en St.Louis was een belangrijke stad in de Southwest: Memphis. Tot 1917 had William Christopher Handy daar zijn basis als cornettist en orkestleider. Hij noteerde volksmuziek, ~~was~~ was een van de eersten die de blues standaardiseerden tot het bekende 12-matige schema met, in principe, een vaststaande opeenvolging van ~~12~~ accoorden. W.C.Handy, het meest bekend geworden door zijn "St.Louis Blues", werd 16 november 1873 in Florence, Alabama, geboren en schreef in 1912 zijn "Memphis blues" in de gelijknamige stad, het was eigenlijk "Mr.Crump", een song die hij eerder voor een lokale verkiezing ~~schreef~~ ^{schreef}. Na 1917 toen Handy in New York ~~was~~ ^{aan kwam} en daar een uitgeverij begon had hij zeer veel spijt die "Memphis blues" destijds verkocht te hebben. Kort voor zijn dood op 28 maart 1958, hij was toen 84, sprak hij met ~~George~~ George Avakian over de "Memphis blues".

band AK 3979 - 1:06 - l.w.: ...the bigness of it."

En de glissandi die Handy voor de trombone schreef horen we uit 1919, toen lieutenant James Reese Europe na afloop van de eerste wereldoorlog met de Hellfighters ~~xxxxxxxxxxx~~ uit Frankrijk in de States was teruggekeerd. De "Memphis blues" als ragtime-mars.

James Reese Europe: Memphis blues (W.C. Handy)
A/1 - 2:48 - Saydisc SDL 221

"Memphis blues", 7 of daaromtrent, maart 1919 door Victor opgenomen: Lt. Jim Europe's 369th Infantry Band, genoemd de Hell-Fighters. Van Memphis weer naar Kansas City. Daar werd op 13 november 1894 Bennie Moten geboren die piano ging spelen en rond 1920 een orkestje formeerde in de New Orleans

traditie: Lamar Wright-cornet, Thamon Hayes-trombone, Woody Walder-klarinet, Sam Tall-banjo, Willie Hall-drums. In september 1923 werden in St.Louis opnamen voor Okeh gemaakt, een aantal met ~~de~~ zangeres Ada Brown, en dat was het nichtje van ragtimepianist James Scott. Dit is "Break o'day blues".

plaat 4 Bennie Moten's Kansas City Orchestra: "Break o'day blues (?)
D/voorlaatst - 3:08 - Historical Records 9

"Break o'day blues" uit de eerste platensession, voor Okeh in St.Louis, door Bennie Moten and his Kansas City Orchestra, zang door Ada Brown, september 1923, hetzelfde jaar dus dat King Oliver ^{zijn} historische serie opnamen maakte, [Uit dezelfde Moten-session zonder de zangeres "Crawdada blues" als slot van NOS Jazzgeschiedenis 60, MGR.

Handwritten note:
In de
not
die om g.

idem Bennie Moten's Kansas City Orchestra: Crawdad Blues (B. Moten)
A/voorlaatst - 2:50 - idem

0 0 0 0 0

Handwritten numbers:
2708
250
2753